

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΗΣ Ε' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Στιχηρὰ Προσόμοια Ποίημα Ἰωσήφ
Ἦχος γ' Σταυροφανῶς Μωϋσῆς [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Ὁ δούς ἡμῖν τῆς Νηστείας τὸν χρόνον, τοῦ ἐπιστρέψαι καὶ ζῆσαι, καὶ μηδαμῶς ἀπολέσθαι, Λόγε Θεοῦ, καταξίωσον πάντας, εὐαρεστήσαι σοι καλῶς, καὶ ἐν θερμῇ κατανύξει, θεραπεῦσαι σε Χριστέ, ὥσπερ ἡ Πόρνη ἢ σώφρων καὶ σεμνή, ἢ ποτὲ τῷ μύρῳ, καὶ ταῖς προσχύσεσι τῶν τῶν πταισμάτων λαβοῦσα τὴν θερμῶν δακρῶν, ἄφεςιν.

Ὡς ὁ Τυφλὸς ἐκ καρδίας σοι κράζω· Υἱὲ Θεοῦ φώτισόν μου, τοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς καρδίας, ὡς ἡ πιστὴ Χανααία βοῶ σοι· Ἐλέησόν με Οἰκτίρμον· καὶ γὰρ ψυχὴν δαιμονιώσαν, κέκτημαι ταῖς ἡδοναῖς· ἦν ἀπαλλάξας τοῦ σκότους τῶν παθῶν, τὸ λοιπὸν βιώσαι, καθαρῶς ποιήσον, ἵνα δοξάζω σου τὴν πολλὴν ἀγαθότητα.

Ἔτερον Ποίημα Θεοδώρου

Ἦχος β' Ἡ θεόκλητος Μάρτυς [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Ἡ θεόφωτος χάρις τῆς ἐγκρατείας, ἡμῖν σήμερον λάμψασα, φαιδρότερον τοῦ ἡλίου, τὰς ψυχὰς ἡμῶν φωταγωγεῖ, ὥσπερ νέφη τὰ πάθη, τῆς ἀμαρτίας ἐκδιώκουσα· διὰ τοῦτο ἅπαντες, δράμωμεν ἐμψύχως, αὐτὴν ἀσπαζόμενοι, χαίροντες τελοῦμεν, τὸ θεῖον στάδιον αὐτῆς, ἧς ταῖς εὐφροσύναις εὐωχοῦμενοι, βοήσωμεν Χριστῷ· Ἁγίασον τοὺς ταύτην Ἀγαθέ, ἐκτελοῦντας πιστῶς.

Καὶ τοῦ Μηναίου, Προσόμοια γ'
Δόξα... Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον

Προκείμενον Ἦχος δ' Ψαλμὸς πὲ'

Ὁδήγησόν με, Κύριε, ἐν τῇ ὁδῷ σου, καὶ πορεύσομαι ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου.

Στίχ. Κλῖνον, Κύριε, τὸ οὖς σου, καὶ ἐπάκουσόν μου.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα
(Κεφ. ΙΓ' 12-18)

Ἄβραμ κατόκησεν ἐν γῇ Χαναάν, Λὼτ δὲ κατόκησεν ἐν πόλει τῶν περιχώρων, καὶ ἐσκήνωσεν ἐν Σοδόμοις. Οἱ δὲ ἄνθρωποι οἱ ἐν Σοδόμοις πονηροὶ καὶ ἀμαρτωλοὶ ἐναντίον τοῦ Θεοῦ σφόδρα. Ὁ δὲ Θεὸς εἶπε τῷ Ἄβραμ, μετὰ τὸ διαχωρισθῆναι τὸν Λὼτ ἀπ' αὐτοῦ. Ἀνάβλεψον τοῖς ὀφθαλμοῖς σου, καὶ ἴδε ἀπὸ τοῦ τόπου, οὗ νῦν σὺ εἶ, πρὸς βορρᾶν καὶ λίβα καὶ ἀνατολὰς καὶ θάλασσαν, ὅτι πᾶσαν τὴν γῆν, ἦν σὺ ὀρᾷς, σοὶ δώσω αὐτήν, καὶ τῷ σπέρματί σου ἕως τοῦ αἰῶνος, καὶ ποιήσω τὸ σπέρμα σου ὡς τὴν ἄμμον τῆς γῆς, εἰ δύναται τις ἐξαριθμῆσαι τὴν ἄμμον τῆς γῆς, καὶ τὸ σπέρμα σου ἐξαριθμηθήσεται, ἀναστάς, διόδευσον τὴν γῆν εἰς τε τὸ μῆκος αὐτῆς καὶ εἰς τὸ πλάτος, ὅτι σοὶ δώσω αὐτήν, καὶ τῷ σπέρματί σου εἰς τὸν αἰῶνα. Καὶ ἀποσηκνῶσας Ἄβραμ ἐλθὼν κατόκησε παρὰ τὴν Δρῦν τὴν Μαμβρῆ, ἣ ἦν ἐν Χεβρώμ· καὶ ὠκοδόμησεν ἐκεῖ θυσιαστήριον τῷ Κυρίῳ.

Προκείμενον Ἦχος δ' Ψαλμὸς πς'

Ἀγαπᾷ Κύριος τὰς πύλας Σιὼν ὑπὲρ πάντα τὰ σκηνώματα Ἰακώβ.

Στίχ. Οἱ θεμέλιοι αὐτοῦ ἐν τοῖς ὄρεσι τοῖς ἁγίοις.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα
(Κεφ. ΙΔ', 27 - ΙΕ', 4)

Φόβος Κυρίου πηγὴ ζωῆς, ποιεῖ δὲ ἐκκλίνειν ἐκ παγίδος θανάτου. Ἐν πολλῷ ἔθνει, δόξα βασιλέως, ἐν δὲ ἐκλείπει λαοῦ, συντριβὴ δυνάστου. Μακρόθυμος ἀνὴρ, πολὺς ἐν φρονήσει. Ὁ δὲ ὀλιγόψυχος, ἰσχυρὸς ἄφρων. Πραῦθυμος ἀνὴρ, καρδίας ἰατρός, σῆς δὲ ὀστέων, καρδία αἰσθητικὴ, ὁ συκοφαντῶν πένητα, παροξύνει τὸν ποιήσαντα αὐτόν, ὁ δὲ τιμῶν αὐτόν, ἔλεει πτωχόν. Ἐν κακίᾳ αὐτοῦ ἀπωσθήσεται ἀσεβής, ὁ δὲ πεπορθῶς ἐπὶ Κύριον, τῇ ἑαυτοῦ Ὀσιότητι δίκαιος. Ἐν καρδίᾳ ἀγαθῇ ἀνδρὸς ἀναπαύσεται σοφία, ἐν δὲ καρδίᾳ ἀφρόνων οὐ διαγιγνώσκεται. Δικαιοσύνη ὑψοῖ ἔθνος, ἐλαττονοῦσι δὲ φυλὰς ἀμαρτίας. Δεκτὸς βασιλεῖ ὑπὲρ τῆς νοήμων, τῇ δὲ ἑαυτοῦ εὐστροφίᾳ ἀφαιρεῖται ἀτιμίαν. Ὀργὴ ἀπόλλυσι καὶ φρονίμους, ἀπόκρισις δὲ ὑποπίπτουσα ἀποστρέφει θυμόν, λόγος δὲ λυπηρὸς ἐγείρει ὀργάς. Γλῶσσα σοφῶν καλὰ ἐπίσταται, στόμα δὲ ἀφρόνων ἀναγγέλλει κακά. Ἐν παντὶ τόπῳ ὀφθαλμοὶ Κυρίου

σκοπεύουσι κακούς τε και αγαθούς. Ἰασις γλώσσης, δένδρον ζωῆς. Ὁ δὲ συντηρῶν αὐτήν, πλησθήσεται πνεύματος.

Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὸ Ἰδιόμελον

Ἦχος βαρὺς

Ὡς ὁ περιπεσὼν εἰς τοὺς ληστάς, και τετραυματισμένος, οὕτω κἀγὼ περιέπεσον, ἐξ ἐμῶν ἀμαρτιῶν, και τετραυματισμένη, ὑπάρχει μου ἡ ψυχή, πρὸς τίνα καταφύγω, τοῦ θεραπευθῆναι, εἰ μὴ πρὸς σὲ τὸν ἱατρὸν ψυχῶν τε και σωμάτων; Ἐπίχεε ἐπ ἐμὲ ὁ Θεός, τὸ μέγα σου ἔλεος.

Ἔτερον Ἰδιόμελον

Ἦχος δ'

Ἀποσφαλέντες ἐκ παραβάσεως τῆς πρῶην, ἐν Παραδείσῳ τρυφῆς και ἀπολαύσεως, κατήχθημεν εἰς ἀτιμωτάτην ζωὴν· τῶν ἀρετῶν γὰρ τὴν πρέπουσαν ἐπαινετὴν διαγωγὴν, ἐκδυθέντες τοῖς παισίμασιν, ὡς λησταῖς περιεπέσομεν, ἡμιθανεῖς δὲ τυγχάνομεν, ἐξαμαρτήσαντες τῶν σωτηρίων σου διδαγμάτων. Ἀλλὰ σὲ ἱκετεύομεν, τὸν ἐκ Μαρίας ἐπιφανέντα, και ἀπαθῶς πάθεισι, προσομιλήσαντα Δεσπότην. Κατάδησον ἡμῶν, τοὺς ἐκ τῆς ἀμαρτίας ἐπιγενομένους μώλωπας, και τὸν ἀνείκαστόν σου οἶκτον ἐπίχεον ἡμῖν, τὴν σὴν θεραπευτικὴν ἐπιμέλειαν, ὡς φιλόανθρωπος.

Μαρτυρικὸν

Ὁ τῶν ἀγίων Μαρτύρων, δεξάμενος τὴν ὑπομονήν, και παρ' ἡμῶν δέχου τὴν ὑμνωδίαν Φιλόανθρωπε, δωρούμενος ἡμῖν, ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα... Και νῦν ... Θεοτοκίον

Ἐκ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους σου φύλαττε, εὐλογημένη Θεοτόκε, ἵνα σὲ δοξάζωμεν, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τῆ ΤΡΙΤῆ Τῆς Ε' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ Εἰς τὸν Ὁρθρον

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν

Καθίσματα Ἦχος γ'

Θείας πίστεως [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Ζέσει πίστεως δι' ἐγκρατείας, πάθη φλεξώμεν τῆς ἀκρασίας, και τὸν κρυμὸν τῆς ἀμαρτίας ἐκφύγωμεν, και τῶν δακρῶν κρουνοῖς κατασβέσωμεν, τὴν αἰωνίζουσαν φλόγα κραυγάζοντες. Ὑπεράγαθε, ἡμάρτομέν σοι, ἰλάσθητι και δώρησαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον

Θεία γέγονας σκηνὴ τοῦ Λόγου, μόνη πάναγνε, Παρθενομήτορ, τῇ καθαρότητι Ἀγγέλους ὑπεράρασα, τὸν ὑπὲρ πάντας ἐμὲ χοῦν γενόμενον, ῥερυπωμένον σαρκὸς πλημμελήμασιν, ἀποκάθαρον, πρεσβεΐαις σου, τοῖς ἐνθίοις νάμασι, παρέχουσα σεμνή, τὸ μέγα ἔλεος.

Μετὰ τὴν γ' Στιχολογίαν

Καθίσματα Ἦχος β'

Ὑπερευλογημένη ὑπάρχεις [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Ὑπερδεδοξασμένη ἡ χάρις, τῆς πανσέπτου Νηστείας, δι' αὐτῆς Ἥλιου ὁ Προφήτης εὐρίσκει ἄρμα πύρινον, και Μωϋσῆς πλάκας δέχεται. Δανιὴλ τεθαυμάστωται. Ἐλισσαῖος νεκρὸν ἤγειρεν, οἱ Παῖδες τὸ πῦρ κατέσβεσαν, και πᾶς τις Θεῷ οἰκείωται. Αὐτῇ ἐντρυφῶντες βοήσωμεν· Εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ οὕτως εὐδοκήσας, δόξα σοι.

Θεοτοκίον

Τὴν ἄχραντον [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Τὴν ἄμαχον πρεσβεΐαν σου, κεκτημένος ἐν δεινοῖς, λυτροῦμαι τῶν θλιβόντων με, παρ' ἐλπίδα θαυμαστῶς, ὦ Μήτηρ Θεοῦ· προφθάνεις γὰρ πάντοτε, τοῖς αἰτουσί σε πιστῶς, και λύεις συνεχόμενα, πειρατήρια ἐχθρῶν· ὅθεν εὐχαρίστως βοῶμέν σοι. Δέξαι Δέσποινα βραχέα χαριστήρια, ἀνθ' ὧν ὑπάρχεις μοι ἐν πᾶσι βοήθεια.

Ὡδὴ β' Ἦχος γ'

Ὁ Εἰρμὸς [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Πρόσεχε γῆ και οὐρανέ, και ἐνωτίζου τὰ ῥήματά μου· λαλήσω γὰρ τοῖς ἐν γῆ, Θεοῦ θαυμάσια.

Αδιαλείπτως προσευχαῖς, καὶ ἐγκρατεία καὶ θεωρία, πτερώσωμεν τὰς ψυχὰς, πρὸς θεῖον ἔρωτα.

Τῆς ἀκρασίας τὸν κρυμὸν, διεκφυγόντες θαλφθῶμεν πάντες, τῆς ἐγκρατείας φωτὶ καὶ θεῖῳ Πνεύματι.

Ἄλατι θείων ἀρετῶν, τὴν σηπεδόνα τῆς ἀμαρτίας, ἀποβαλοῦσα ψυχή, Θεῷ κολλήθητι.

Θεοτοκίον

Ἐπανεπαύσατο Χριστός, ἐν σῆ τῇ μόνῃ εὐλογημένη, καὶ σάρκα τὴν ἑαυτοῦ, ἐκ σοῦ ἐφόρεσεν.

Ἔτερον Ποίημα Θεοδώρου

Ἦχος β' Προσέχετε λαοὶ ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Νηστείαν καθαρὰν, εὐχὰς δάκρυα, μελέτην τῶν θείων, καὶ πᾶσαν ἄλλην, ἀρετὴν συμποριζόμενοι, τῷ Δεσπότῃ Θεῷ καὶ νῦν προσοίσωμεν.

Ἡ Εὐὰ ἀλωτή, καρποῦ γέγονε, ψυχή μου, βλέπε σὺ μὴ δελεάζου, εἰ προσβάλλει σοὶ ὁ ὄφις ποτέ, συμβουλεύων φαγεῖν σε, ἡδονῆς τοῦς καρπούς.

Δόξα...

Τὰ τρία τῆς μιᾶς, μορφῆς πρόσωπα δοξάζω, Πατέρα, Υἱὸν καὶ Πνεῦμα, ἐν τῷ κράτος τῆς Θεότητος, βασιλείαν ἀπάντων καὶ λαμπρότητα.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον

Ὁ τόκος σου Ἄγνη, φρικτὸς πέφυκε· Θεὸς γὰρ ὑπάρχει ἐνανθρωπήσας, ὁ ἀνάρχως ἐκ Πατρὸς γεννηθεὶς, καὶ ἐκ σοῦ ἐπ' ἐσχάτων πλήν ἀνδρὸς κληθεὶς.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Αἰμόρρουν ἐπαφή, τοῦ κρασπέδου σου, ἰάσω Χριστέ μου, κἄμὲ ἐν πίστει, τοῦ ἐλέους σου ἀπτόμενον, ὑγιῆ ἐκ παθῶν ἀποκατάστησον.

Ὁ Εἰρμὸς ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

«Προσέχετε λαοί, τὰ τεράστια τῶν ἔργων, τῆς θείας μου δυναστείας, καὶ ἐν τούτῳ ἐπιγνώσεσθε, ὅτι μόνος ἐγὼ εἰμι Θεὸς τοῦ παντός».

Ὡδὴ η'

Τὸν ὑπ' Ἀγγέλων ἀσιγήτως ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Ἐν ἀποκρύφῳ ἐνεδρεύων, καθ' ἡμέραν ὁ παμπόνηρος, ἐπιζητεῖ με συλλαβεῖν, καὶ κατάβρωμα ποιήσασθαι, αὐτοῦ με τῆς κακίας, ρῦσαι Σωτήρ, ὁ σώσας τόν, Ἰωῶν ἐκ τοῦ κήτους.

Διὰ νηστείας καθαιρόμενοι, ἀρετῶν ὄρει προσέλθωμεν, καὶ ἀκουσώμεθα τρανῶς, τί λαλήσει ἐν ἡμῖν ὁ Θεός· λαλήσει γὰρ εἰρήνην, καὶ φωτισμόν, καὶ ἴασιν ψυχικῶν συντριμμάτων.

Ἀμαρτημάτων ἀμαυρότητι, καθ' ἐκάστην ἐκτυφλούμενος, ἀδυνατῶ κατανοεῖν, τὰ θαυμάσιά σου Κύριε· διό μου τῆς καρδίας τοῦς ὀφθαλμούς, διάνοιξον Ἰησοῦ φωτοδότα.

Θεοτοκίον

Τῶν οἰκτιρμῶν σου ταῖς ῥανίσιν, Αἰεπάρθενε ἀμόλυντε, τοῦς μολυσμοὺς τοῦς ἐμπαθεῖς, τῆς καρδίας μου ἀπόπλυνον, δακρύων ὀχετοῦς μοι, παρεκτικούς, καθάρσεως ψυχικῆς δωρουμένη.

Εἰρμὸς ἄλλος

Τὸν πάλαι δροσίσαντα ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Τὸ πῦρ οὐ σβεσθήσεται, καὶ ὁ σκώληξ φησὶν οὐ τελευτᾷ. Φοβοῦ τὴν ἀπειλήσιν, ὧ ψυχή μου, θεραπεύουσα Χριστόν, ἵνα εὖρης ἀπόλαυσιν, ἔνθα πάντων τῶν εὐφραينوμένων, ἐστὶν ἡ κατοικία.

Τῇ καύσει πυρέττουσαν, τὴν ψυχὴν μου τῶν ἐπιθυμιῶν, ἀνάστησον δέομαι, δι' ἀφῆς σου, ὡς τὴν τοῦ Πέτρου πενθεράν, ἵνα εὖρη δουλεύσαι σοι, εὐαρέστως ἀνθομολογοῦσα, εἰς πάντας τοῦς αἰῶνας.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα

Αἶδιον ἀναρχον, τὸν Πατέρα ὑμνήσωμεν πιστοί, Υἱὸν δὲ συνάναρχον, καὶ τὸ Πνεῦμα, συνεκλάμψαν ἐκ Πατρὸς, Ὁμοούσια πρόσωπα, μιᾶς ὄντα τῆς παντοδυνάμου, ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον

Μαρία θεόκλητε, ἰλαστήριον ὄντως τῶν πιστῶν· ἐκ σοῦ γὰρ ἡ ἄφεσις, παροχεύεται, τοῖς πᾶσι δαψιλῶς, τὸν Υἱὸν σου καὶ Κύριον, μὴ ἐλλίπης εὐμενιζομένη ὑπὲρ τῶν σὲ ὑμνούντων.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Τὰ ὄτα διάνοιξον, τῆς ψυχῆς μου κωφεύοντα Χριστέ, καὶ γλῶσσάν μου τράνωσον, ὡς τοῦ πάλαι μογγιλάλου καὶ κωφοῦ, ἵνα ἐνωτιζόμενος τῶν φωνῶν σου, ψάλλω, καὶ τῇ γλώττῃ, αἰνῶ σε εἰς αἰῶνας. **Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον**

Ὁ Εἰρμός ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

«Τὸν πάλαι δροσίσαντα, τῶν Ἑβραίων τοὺς Παῖδας ἐν φλογί, καὶ φλέξαντα Κύριον, τοὺς Χαλδαίους παραδόξως ἐν αὐτῇ, ἀνυμνήσωμεν λέγοντες· Εὐλογεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

Ῥδὴ θ'

Σὲ τὴν ἀκατάφλεκτον ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Φλόγα τοῦ πυρὸς τοῦ ἀσβέστου, κατὰ νοῦν κεκτημένοι, θερμοτάτῳ λογισμῷ τῆς μετανοίας, τῷ πυρὶ νῦν προσέλθωμεν, πάθη φλογίζοντες.

Στόματος νηστεύοντος πάλαι, πυρακτούμενος λόγος, ἐξελθὼν ζηλωτικῶς, κλονεῖ στοιχεῖα, τοῦτον ζήλου ψυχῆ, καὶ καλῶς πολιτεύθητι.

Βῆμα τὸ φρικτὸν ἐννοοῦσα, παναθλία ψυχῆ μου, τὰς πορείας σου ἀεὶ, πρὸς θελημάτων ἀποπλήρωσιν, τοῦ Λυτρωτοῦ διευτρέπιζε.

Θεοτοκίον

Τὴν ἐσκοτισμένην ψυχὴν μου, ἡδονῶν ἀμαυρώσει, φωταγωγήσον Ἀγνή, ἢ φῶς τεκοῦσα, ἵνα φόβῳ καὶ πίστει, ἀεὶ μεγαλύνω σε.

Ἄλλος

Τὴν ὑπερφυῶς σαρκὶ ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Μέλος πᾶν ἡμῶν σαρκός, παραστήσωμεν Χριστῷ, ὄπλα δικαιοσύνης, χεῖρας φησὶν αἶροντες Ὁσίας, χωρὶς ὀργῆς, καὶ τῶν διαλογισμῶν.

Σὺ ποτὲ τοῖς μαθηταῖς, ἐν τῷ πλοίῳ ἐπιστάς, κατέπαυσας Χριστέ μου, μαινομένην θάλασσαν, κάμου τὰς τρικυμίας, κόπασον τῶν λογισμῶν.

Δόξα...

Μίαν φύσιν προσκυνῶ, τρία πρόσωπα ὑμῶν ἕνα Θεὸν τῶν ὄλων τὸν Πατέρα καὶ Υἱόν, καὶ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὴν αἰδίου ἀρχὴν.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον

Ἡ Ἀγνή παιδοποιεῖς, ἡ Παρθένος γαλουχεῖς, πῶς ἐνταυτῷ τὰ δύο, παρθενεύεις τίκτουσα; Θεὸς ἐστὶν ὁ δράσας, μὴ ἐκζήτει μοι τό, Πῶς.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Ἐκ ληστείας με παθῶν, μιανθέντα τὴν ψυχὴν, θεράπευσον Χριστέ μου, χέων σου τὸ ἔλεος, ὡς τὸν περιπεσόντα, ὑπὸ χεῖρας τῶν ληστῶν.

Ὁ Εἰρμός ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

«Τὴν ὑπερφυῶς σαρκί, συλλαβοῦσαν ἐν γαστρί, τὸν ἐκ Πατρὸς ἀχρόνως, προεκλάμψαντα Λόγον, ἐν ὕμνοις ἀσιγήτοις, μεγαλύνωμεν πιστοί».

Ἀπόστιχα τῶν Αἰῶν

Ἰδιόμελον Ἑἶχος βαρὺς

Τὴν τετραυματισμένην μου ψυχὴν, καὶ τεταπεινωμένην, ἐπίσκεψαι Κύριε, ἰατρὲ τῶν νοσούντων, καὶ τῶν ἀπηλπισμένων λιμὴν ἀχέμαστε· σὺ γὰρ εἶ ὁ ἐλθὼν Λυτρωτὴς τοῦ Κόσμου, ἐγείραι ἐκ φθορᾶς τὸν παραπεσόντα, καμὲ προσπίπτοντα ἀνάστησον, διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος. **(Δίς)**

Μαρτυρικὸν

Ἐν μέσῳ τοῦ σταδίου τῶν παρανόμων, ἀγαλλόμενοι ἀνεβῶν, οἱ Ἀθλοφόροι· Κύριε δόξα σοι.

Δόξα... Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον

Ὑμνοῦμέν σε πανάχραντε Θεοτόκε, καὶ δοξάζομεν, ὃν ἐκύησας Θεὸν Λόγον, κράζοντες· Δόξα σοι.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΤΡΙΘΕΚΤΗΝ

Τροπάριον τῆς Προφητείας

Ἑἶχος γ'

Ἀντιλήπτωρ ἡμῶν ὁ Θεὸς Ἰακώβ, καὶ ὑπερασπιστὴς ἐστὶν, ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως.

Δόξα... Καὶ νῦν ... Τὸ αὐτὸ

Προκείμενον ᾠχος πλ. β' Ψαλμὸς πζ'

Πτωχὸς ἐγὼ εἰμι, καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου.

Στίχ. Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα

(Κεφ. Μ', 18-31)

Τάδε λέγει Κύριος· Τίνοι ὁμοιώσατε τὸν Κύριον, καὶ τίνοι ὁμοίωματι ὁμοιώσατε αὐτόν, μὴ εἰκόνα ἐποίησε τέκτων, ἢ χρυσοχόος χωνεύσας χρυσίον, περιεχρύσωσεν αὐτόν, ὁμοίωμα κατεσκεύασεν αὐτόν; Ξύλον γὰρ ἄσηπτον ἐκλέγεται τέκτων, καὶ σοφῶς ζητεῖ, πῶς στήσει εἰκόνα αὐτῷ, καὶ ἵνα μὴ σαλεύηται, οὐ γνώσεσθε; οὐκ ἀκούσεσθε; οὐκ ἀνηγγέλη ἐξ ἀρχῆς ὑμῖν, οὐκ ἔγνωτε τὰ θεμέλια τῆς γῆς; Ὁ κατέχων τὸν γῦρον τῆς γῆς, καὶ οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ, ὡς ἀκρίδες, ὁ στήσας ὡς καμάραν τὸν οὐρανόν, καὶ διατείνας ὡς σκηπὴν κατοικεῖν, ὁ διδούς ἄρχοντας ὡς οὐδὲν ἄρχειν, τὴν δὲ γῆν ὡς οὐδὲν ἐποίησεν· οὐ γὰρ μὴ φυτεύσωσιν, οὐδὲ μὴ σπεύρωσιν, οὐδὲ μὴ ριζωθῆ εἰς τὴν γῆν ἢ ρίζα αὐτῶν. Ἐπνευσεν ἐπ' αὐτούς, καὶ ἐξηράνθησαν, καὶ καταγιγῆσθαι ὡς φρύγανα λήγεται αὐτούς. Νῦν οὐκ ἔτι τί με ὁμοιώσατε, καὶ ὑψωθήσομαι; Εἶπεν ὁ Ἅγιος· Αναβλέψατε εἰς τὸ ὕψος τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑμῶν, καὶ ἴδετε τίς κατέδειξε ταῦτα πάντα, ὁ ἐκφέρων κατ' ἀριθμὸν τὸν κόσμον αὐτοῦ, πάντας ἐπ' ὀνόματι καλέσει ἀπὸ πολλῆς δόξης, καὶ ἐν κράτει ἰσχύος αὐτοῦ οὐδὲν σε ἔλαθε. Μὴ γὰρ εἶπης Ἰακώβ, καὶ τί ἐλάλησας Ἰσραήλ; Ἀπεκρύβη ἡ ὁδός μου ἀπὸ τοῦ Θεοῦ, καὶ ὁ Θεός μου τὴν κρίσιν μου ἀφείλε, καὶ ἀπέστη. Καὶ νῦν οὐκ ἔγνωσ, εἰ μὴ ἤκουσας. Θεὸς αἰώνιος, Θεὸς ὁ κατασκευάσας τὰ ἄκρα τῆς γῆς, οὐ πεινάσει, οὐδὲ κοπιάσει, οὐδέ ἐστι ἐξεύρεσις ἧς φρονήσεως αὐτοῦ, διδούς τοῖς πεινῶσιν ἰσχύν, καὶ τοῖς μὴ ὀδυνωμένοις λύπην. Πεινάσουσι γὰρ νεώτεροι, καὶ κοπιήσουσι νεανίσκοι, καὶ ἐκλεκτοὶ ἀνίσχυες ἔσονται, οἱ δὲ ὑπομένοντες τὸν Θεόν, ἀλαλάξουσιν ἰσχύν.

Προκείμενον ᾠχος πλ. β' Ψαλμὸς πη'

Ἐξομολογήσονται οἱ Οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου.

Στίχ. Τὰ ἐλέη σου, Κύριε, εἰς τὸν αἰῶνα ἄσομαι.